

Rapport om markedsføringsma- teriale til detailkunder om swap- aftaler

2016

Indholdsfortegnelse

Resume	3
Indledning	4
Introduktion til swapaftaler	4
Baggrund	5
Regelgrundlag.....	5
Undersøgelsens resultater	5
Materiale til brug for rådgivning	5
Finanstilsynets vurdering	6
Individuel rådgivning	9
Bilag 1: Omfanget af nyoprettede swapaftaler indgået med detailkunder	

Resume

Finanstilsynet har gennemført en undersøgelse af 10 udvalgte pengeinstitutters rådgivnings- og markedsføringsmateriale til brug for rådgivning af detailkunder¹ om swapaftaler.

En swapaftale er et komplekst finansielt produkt. Markedsføring af swapaftaler kræver derfor grundig rådgivning for at sikre, at kunden forstår produktet og er bekendt med de risici, som kunden påtager sig ved at indgå swapaftalen.

Undersøgelsens primære formål har været at vurdere kvaliteten af det rådgivnings- og markedsføringsmateriale, som pengeinstitutterne benytter i rådgivningen af detailkunder ved indgåelse af swapaftaler. Ved indgåelse af swapaftaler modtager kunden, udover det skriftlige materiale, mundtlig og personlig rådgivning. Finanstilsynet har i denne undersøgelse ikke undersøgt denne rådgivning. Tilsynet kan derfor heller ikke på baggrund af denne undersøgelse foretage en vurdering af den samlede rådgivning som kunden modtager.

Finanstilsynets gennemgang af de 10 pengeinstitutters rådgivnings- og markedsføringsmateriale har ikke givet Finanstilsynet anledning til at give påbud eller påtaler til de pågældende institutter. Finanstilsynets gennemgang har dog vist, at ingen af institutternes materiale indeholder samtlige de oplysninger, som Finanstilsynet vurderer kunden skal have, for at oplysningskravene i investorbeskyttelsesbekendtgørelsen er opfyldt.

Finanstilsynet har derfor udarbejdet denne rapport, hvoraf fremgår, hvilke oplysninger Finanstilsynet vurderer som nødvendige for en kunde, inden vedkommende indgår en swapaftale. Vurderingen er baseret på de regler, som gælder i dag, og er foretaget ud fra den nuværende viden om swapaftaler og de med aftalerne forbundne risici. Rapporten berører således ikke forhold vedrørende pengeinstitutters tidligere rådgivning om swapaftaler, herunder de erstatningsretlige spørgsmål forbundet hermed.

Finanstilsynet finder, at rådgivnings- og markedsføringsmateriale om swapaftaler til detailkunder skal indeholde en gennemgang og beskrivelse af følgende punkter:

1. Swapaftalens konstruktion og vilkår.
2. Risikofaktorer og kundens risiko for tab.
3. Aftalens "markedsværdi".
4. Risikofaktorerne påvirkning af markedsværdien og den asymmetriske renterisiko.
5. Swapaftalens initiale negative markedsværdi.
6. Mulighed for afvikling før udløb og markedsværdien ved aftalens udløb.
7. Særlige risici for specifikke kundegrupper.

¹ Detailkunder er både private kunder og erhvervsvirksomheder, idet alle kunder, som ikke kan betragtes som enten godkendte modparter eller professionelle kunder, skal betragtes som detailkunder. Kun finansielle virksomheder kan anses som godkendte modparter og kun meget store virksomheder eller virksomheder med omfattende erfaring med handel med finansielle instrumenter, kan blive betragtet som professionelle kunder.

Ovennævnte oplysninger kan normalt ikke stå alene. Ved indgåelse af swapaftaler er det derfor vigtigt, at kundens behov og formål med swapaftalen kortlægges, ligesom den rådgivning, som kunden modtager, skal tage afsæt i kundens individuelle forhold og behov samt forudgående kendskab til swapaftaler, så det sikres, at den swapaftale, kunden bliver tilbudt, er egnet og hensigtsmæssig for kunden. Omvendt kan sådanne individuelle forhold betyde, at enkelte af de nævnte oplysninger kan være konkret uden betydning.

Undersøgelsen har vist, at størstedelen af de nyoprettede swapaftaler indgået med detailkunder har til formål at afdække en eksisterende rente- eller valutakursrisiko. Finanstilsynet bemærker, at det i disse tilfælde er vigtigt, i det omfang det er muligt at sikre overensstemmelse mellem swapaftalens karakteristika, f.eks. rente, løbetid og hovedstol, og kundens eksisterende instrument, eksempelvis et lån med variabel rente.

Indledning

Introduktion til swapaftaler

En swapaftale er et finansielt instrument, der indebærer, at to aftaleparter bytter betalingsstrømme i en periode. Swapaftaler findes i flere varianter. De mest typiske er renteswapaftaler, hvor aftaleparterne bytter rentebetalinger, og valutarenteswapaftaler, hvor aftaleparterne bytter rentebetalinger, og eventuelt afdrag, i to forskellige valutaer. De konkrete vilkår i aftalen specificeres i forbindelse med aftaleindgåelse af de to parter, fx løbetid, referencerenter, hovedstol og hvorvidt hovedstolen skal udveksles ved indgåelse, eventuelt undervejs, og ved udløb af aftalen, herunder om der løbende skal udveksles afdrag.

Når renteswapaftaler benyttes til afdækning har kunden et eksisterende lån og ønsker at afdække den renterisiko, der knytter sig til lånet. Et typisk eksempel er, at kunden har et variabelt forrentet lån, men har ønske om, at kende sine rentebetalinger fremover og derfor gerne vil have en fast rente. Det kan opnås enten ved at omlægge det eksisterende lån til et fastforrentet lån, eller ved at indgå en separat renteswapaftale, der indebærer, at kunden skal betale en fast rente til banken, som er modpart i aftalen, mod at kunden modtager en variabel rente, der svarer til renten på det eksisterende lån, fra banken. Derved beholder kunden sit lån, men betaler samlet set en fast rente, samt eventuelle øvrige omkostninger forbundet med den oprindelige låneaftale, eksempelvis bidraget ved realkreditlån, som ikke er omfattet af swapaftalen.

En swapaftale er bindende, og kan som udgangspunkt ikke opsiges førtidigt, medmindre der er aftalt mulighed herfor parterne imellem. Hvis en kunde ønsker at komme ud af swapaftalen før aftalen udløber, skal aftalens aktuelle markedsværdi udveksles. Markedsværdien opgøres løbende af banken og kan være i enten kundens eller bankens favør. Markedsværdien viser nutidsværdien af kundens nettobetalingsforpligtelser ved det aktuelle rente- og valutaniiveau, inkl. bankens marginal og eventuelle øvrige omkostninger, for den resterende løbetid af aftalen. I beregningen af markedsværdien, fastsættes de fremtidige betalingsforpligtelser der knytter sig til den variable referencerente ved at se på markedets aktuelle forventninger til udviklingen i referencerenten, i form af forwardrenten. Swapaftalens markedsværdi vil altså løbende være afhængig af udviklingen på rentemarkederne, og en valutaswapaftale vil derudover være afhængig af udsving i valutakursniveauet.

Baggrund

Swapaftalen har i de seneste år været et meget omtalt og omdiskuteret finansielt produkt. Flere sager har været forelagt domstolene, fordi kunder har lagt sager an mod pengeinstitutter for bl.a. at yde mangelfuld rådgivning og at sælge swappaftaler på et mangelfuldt grundlag.

En swappaftale er et komplekst finansielt produkt. Når et komplekst finansielt produkt sælges til detailkunder, er det vigtigt, at den rådgivning som kunden får, er retvisende og fyldestgørende. Det skal være klart for kunden, hvilke konsekvenser aftalen kan have, især med fokus på, at aftalen potentielt kan medføre et tab for kunden.

Finanstilsynet har derfor undersøgt kvaliteten af 10 udvalgte pengeinstitutters rådgivnings- og markedsføringsmateriale målrettet detailkunder samt omfanget af nyoprettede swappaftaler indgået med detailkunder. Finanstilsynet har i undersøgelsen ikke foretaget en vurdering af den samlede rådgivning som kunden modtager, da denne består både af det skriftlige rådgivnings- og markedsføringsmateriale og en mundtlig, personlig rådgivning.

Regelgrundlag

Rådgivnings- og markedsføringsmateriale til brug for rådgivning om swappaftaler til detailkunder er underlagt reglerne i bekendtgørelse nr. 623 af 24. april 2015 om investorbekyttelse ved værdipapirhandel (herefter investorbekyttelsesbekendtgørelsen).

Investorbekyttelsesbekendtgørelsen indeholder følgende krav til værdipapirhandleren:

- § 5 stiller krav om, at værdipapirhandlere skal handle redeligt og loyalt over for kunden.
- § 8 stiller krav om, at den information kunden modtager, skal være klar og ikke-vildledende. Bestemmelsen er straffebelagt.
- § 12 stiller krav om, at værdipapirhandleren, når det er relevant, skal give kunden en generel beskrivelse af de finansielle instrumenters art og de risici, der kan være forbundet med at investere i instrumentet. Beskrivelsen skal sætte kunden i stand til at træffe investeringsbeslutninger på et informeret grundlag.
- § 14 stiller krav om, at kunden skal oplyses om den samlede pris for det finansielle instrument, herunder alle omkostninger forbundet med instrumentet. Hvis der ikke kan angives en præcis pris, skal grundlaget for beregningen af den samlede pris oplyses, således at kunden kan kontrollere den.

Undersøgelsens resultater

Materiale til brug for rådgivning

Pengeinstitutternes indsendte rådgivnings- og markedsføringsmateriale består typisk af en mere eller mindre personligt tilpasset præsentation af swappaftaler, og instituttets konkrete anbefalinger til kunden. En række institutter vedlægger desuden en brochure, folder eller lignende, f.eks. et faktaark, der generelt beskriver rente- og valutaswaps. Finanstilsynet har fra enkelte institutter også modtaget et eksempel på den handelsbekræftelse, som kunden modtager i medfør af investorbekyttelsesbekendtgørelsen som dokumentation for hand-

lens gennemførelse, og som indeholder oplysninger om kurser og omkostninger forbundet med handlen.

Finanstilsynets overordnede vurdering og generelle indtryk af det indsendte materiale er, at det skriftlige materiale ikke i sig selv sikrer, at kunden får alle de informationer, som kan være relevante for kunden, før en swapaftale indgås. Finanstilsynet vurderer især, at materialet kun overfladisk behandler risikoen for kunden ved at indgå en swapaftale og ikke i tilstrækkelig grad gør kunden opmærksom på aftalens risici og konsekvenserne af udviklingen i aftalens markedsværdi. Derudover er det Finanstilsynets vurdering, at materialet kun i mindre grad oplyser kunden om den initiale negative markedsværdi.

Finanstilsynets gennemgang har vist, at de enkelte institutters skriftlige materiale i varierende grad indeholder de oplysninger, som Finanstilsynet vurderer, er væsentlige for kunden. Men ingen af de udvalgte institutters rådgivnings- og markedsføringsmateriale indeholder samtlige oplysninger, som Finanstilsynet vurderer, er nødvendige, at rådgivnings- og markedsføringsmateriale til brug for rådgivning ved indgåelse af swapaftaler indeholder, for at materialet er fyldestgørende.

Finanstilsynet har som følge af undersøgelsen ikke fundet anledning til at give påbud eller påtaler til de pågældende pengeinstitutter.

Finanstilsynets vurdering

I det omfang et institut benytter skriftligt materiale i rådgivningen af detailkunder om swapaftaler, skal materialet være retvisende og fyldestgørende. I det følgende gennemgås Finanstilsynets vurdering af, hvilke informationer, der på den baggrund bør indgå i skriftligt materiale til brug for rådgivning af detailkunder om swapaftaler. Vurderingen er baseret på de regler, som gælder i dag, og er foretaget ud fra den nuværende viden om swapaftaler og de med aftalerne forbundne risici. Rapporten berører således ikke forhold vedrørende pengeinstitutternes tidligere rådgivning om swapaftaler, herunder de erstatningsretlige spørgsmål forbundet hermed.

1. *Swapaftalens konstruktion og vilkår.*

Instituttet er i medfør af investorbekendtgørelsens § 5 og § 12 forpligtet til at sikre, at kunden opnår tilstrækkelig forståelse af det komplekse produkts opbygning og struktur til at kunne gennemskue og vurdere de risici, der er forbundet med en swapaftale, for dermed at kunne træffe en beslutning på et informeret grundlag. Det er derfor Finanstilsynets vurdering, at pengeinstituttet bør sikre, at det skriftlige rådgivningsmateriale indeholder oplysninger, der gør det muligt for kunden at opnå et grundigt kendskab til swapaftales konstruktion og grundlæggende vilkår. Materialet bør bl.a. indeholde en beskrivelse af

- aftalens betalingsstruktur,
- eventuelle vilkår om udveksling af afdrag og hovedstol,
- at swapaftalen er bindende for begge parter i den aftalte løbetid,
- muligheden for at nedlukke aftalen før udløb mod betaling af markedsværdi, og
- sammenhængen mellem udviklingen i markedsrenten og aftalens markedsværdi.

2. Risikofaktorer og kundens risiko for tab.

En swapaftale er et komplekst finansielt produkt, hvor kunden risikerer at lide et tab. For at kunden får kendskab til de faktorer, der kan medføre, at kunden lider et tab eller opnår en gevinst som følge af aftalen, er det Finanstilsynets vurdering, at det, jf. § 12 i investorbeskyttelsesbekendtgørelsen, er nødvendigt, at pengeinstituttet i det skriftlige materiale oplyser kunden om de faktorer, der kan have indflydelse på swapaftalens værdiudvikling.

Derudover er det Finanstilsynets vurdering, at det er nødvendigt, at pengeinstituttet oplyser kunden om kundens risiko for tab, hvilke faktorer der har indflydelse på et eventuelt tab, samt giver kunden en indikation af et eventuelt tabs potentielle størrelse, eksempelvis ved en følsomhedsanalyse.

3. Aftalens "markedsværdi".

Et nøgletal i swapaftalers konstruktion er swapaftalens "markedsværdi". Markedsværdien definerer den aktuelle værdi af swapaftalen set i forhold til de aktuelle markedsforhold, samt markedets forventninger til den fremtidige udvikling i aftalens variable referencerente. Udsving i markedsværdien kan have konsekvenser for kunden. Det er f.eks. ofte et aftalevilkår, at pengeinstituttet kan kræve yderligere sikkerhedsstillelse, hvis markedsværdien er negativ under et aftalt niveau. Udsving i markedsværdien kan også have indflydelse på kundens mulighed for at indfri swapaftalen før udløb, da markedsværdien skal udveksles ved førtidig nedlukning af swapaftalen.

Der er stor variation i, hvorvidt institutterne i rådgivnings- og markedsføringsmaterialet introducerer begrebet "markedsværdi" for kunden, samt især i hvilken grad begrebet bliver beskrevet. Nogle institutter beskriver både, hvad markedsværdien betyder, samt hvilke faktorer, der indgår i beregningen af markedsværdien og som derved også løbende påvirker aftalens markedsværdi. Andre institutter bruger eller omtaler kun sjældent begrebet.

Finanstilsynet vurderer, at det er nødvendigt, at kunden i materialet får en overordnet beskrivelse af, hvad markedsværdien af swapaftalen betyder, samt hvilke elementer der indgår i beregningen, og som kunden derfor skal være opmærksom på som risikofaktorer, eksempelvis renteniveau og valutakurser.

Finanstilsynet vurderer desuden, at det er nødvendigt, at det skriftlige materiale beskriver, hvilke muligheder og konsekvenser en ændring i markedsværdien kan medføre for kunden, eksempelvis konsekvenserne ved en negativ markedsværdi, i form af krav om yderligere sikkerhedsstillelse, og mulighederne ved en positiv markedsværdi, i form af gevinsten ved eventuelt at kunne nedlukke aftalen før udløb.

4. Risikofaktorernes påvirkning af markedsværdien og den asymmetriske renterisiko.

For de risikofaktorer, der har en direkte indvirkning på swapaftalens markedsværdi, f.eks. udsving i renteniveauet og valutakursniveauet (ved valutaswaps), er det efter Finanstilsynets vurdering nødvendigt, at kunden i materialet får beskrevet, hvordan en ændring i disse faktorer afspejles i markedsværdien. For ændringer i renten må kunden efter Finanstilsynets vurdering få oplyst, at renterisikoen er asymmetrisk, dvs. at ved en positiv og negativ ændring i renten på 1 procentpoint vil den deraf følgende positive og negative ændring i

markedsværdien ikke være af samme størrelse. Ved en swapaftale, hvor kunden betaler en fast rente og modtager en variabel rente, vil stigningen i markedsværdien ved en rentestigning på 1 procentpoint være mindre end faldet i markedsværdien, hvis renten falder 1 procentpoint i forhold til renten på indgåelsestidspunktet.

5. *Swapaftalens initiale negative markedsværdis*

Når swapaftalen indgås, er nutidsværdien af de forventede betalingsforpligtelser for banken og for kunden som udgangspunkt ens. Markedsværdien af swapaftalen er dog ved aftalens oprettelse negativ. Dette skyldes, at den rentebetaling, som kunden betaler til banken, tillægges omkostninger til banken. Idet kunden indgår swapaftalen, forpligter kunden sig til at betale disse omkostninger i hele aftalens løbetid, hvorfor de løbende indgår i beregningen af markedsværdien. Dette medfører, at nutidsværdien af kundens forventede betalingsforpligtelser ved swapaftalens indgåelse er større end bankens, og at markedsværdien derfor er negativ.

Den initiale negative markedsværdis har betydning for en eventuel førtidig nedlukning af aftalen samt for kundens gevinstpotentiale.

Størstedelen af pengeinstitutternes rådgivnings- og markedsføringsmateriale indeholder en illustration af, at swapaftalens markedsværdis er negativ på tidspunktet for aftaleindgåelsen. Det er dog kun få af pengeinstitutternes materiale, der derudover indeholder oplysning om størrelsen på den initiale negative markedsværdis.

Finanstilsynet finder, at kunden ifølge § 14 i investorbeskyttelsesbekendtgørelsen har krav på i det materiale, der udleveres i forbindelse med aftaleindgåelse, at få oplyst swapaftalens samlede pris, samt aftalens initiale negative markedsværdis. Den initiale negative markedsværdis er den omkostning, som kunden skal betale for swapaftalen, også selvom swapaftalen bliver indfriet før aftalen udløber. Det er derfor Finanstilsynets vurdering, at den initiale negative markedsværdis og dennes indflydelse på kundens gevinstpotentiale og konsekvens ved eventuel førtidig nedlukning af aftalen bør fremgå af det skriftlige materiale der benyttes i rådgivningen.

Eventuelle usikkerheder forbundet med beregningen af swapaftalens initiale negative markedsværdis kan tillige oplyses i det skriftlige materiale.

6. *Mulighed for afvikling før udløb og markedsværdien ved aftalens udløb*

Når en swapaftale udløber gælder, at hvis swapaftalen har en markedsværdis, skal denne udveksles. Da renteswapaftaler typisk har en markedsværdis på 0 ved udløb, betyder det, at der reelt ikke sker en udveksling af ydelser ved udløb. For valutaswapaftaler gælder derimod, at markedsværdien ved udløb er afhængig af valutakursniveauet, idet hovedstolene skal udveksles ved udløb ved det aktuelle kursniveau.

Finanstilsynets gennemgang af det indsendte materiale har vist, at det er forskelligt, om institutterne i deres materiale oplyser kunden om, hvilken udveksling der sker ved udløb. Fokus i materialet er primært på de løbende betalingsudvekslinger, og kunden bliver sjældent informeret om dennes forpligtelser ved aftalens udløb.

Finanstilsynets finder, at kunden i materialet skal gøres opmærksom på, at afvikling før udløb alene kan ske ved udveksling af aftalens markedsværdi, der enten kan være i kundens eller pengeinstituttets favør. Kunden bør også få beskrevet, hvad der bestemmer markedsværdien ved udløb, f.eks. at markedsværdien som regel er lig 0 for renteswapaftaler, eller at markedsværdien på en valutaswapaftale ved udløb afhænger af valutakursniveauet og derfor er lig med forskellen i hovedstolens værdi som følge af udsving i valutakursen.

7. *Særlige risici for specifikke kundegrupper.*

De fleste af de udvalgte pengeinstitutter har i deres indberetninger angivet, at langt størstedelen af de detailkunder, der indgår en swapaftale med instituttet, er erhvervskunder, deriblandt andelsboligforeninger. For andelsboligforeninger kan swapaftalen ud over renterisikoen medføre en formuerisiko, da swapaftalens dagsværdi, altså den aktuelle markedsværdi, skal indgå i opgørelsen af foreningens nettoformue. For andelsboligforeninger kan swapaftalen altså have indvirkning på foreningens andelskrone. Det er Finanstilsynets vurdering, at denne konsekvens nu er alment kendt hos de finansielle virksomheder og skal oplyses til andelsboligforeninger.

Det er Finanstilsynets vurdering, at i det omfang der på tilsvarende vis er særlige risici for specifikke kundegrupper, f.eks. særlige formuerisici eller konsekvenser relateret til beskattningen af instrumentet, skal kunden oplyses herom. Dette kan ske ved, at kunden gøres opmærksom på den særlige risiko, og i øvrigt henvises til at opsøge yderligere rådgivning herom, f.eks. hos en revisor.

Individuel rådgivning

Ovenstående vurdering af de oplysninger, der bør indgå i det skriftlige rådgivnings- og markedsføringsmateriale om swapaftaler, tager afsæt i Finanstilsynets gennemgang og vurdering af det indsendte materiale. De oplysninger, som Finanstilsynet har fremhævet som nødvendige for kunden at opnå kendskab til inden indgåelse af en swapaftale, kan ikke stå alene.

Det følger af investorbeskyttelsesbekendtgørelsen, at den rådgivning, som kunden modtager, bør tage afsæt i kundens individuelle forhold og behov, herunder kundens kendskab til og erfaring med det pågældende produkt, med henblik på at sikre, at den swapaftale, kunden bliver tilbudt, er egnet og hensigtsmæssig for kunden. Ved indgåelse af swapaftaler er det derfor Finanstilsynets vurdering, at kundens behov og formål med swapaftalen bør kortlægges. Finanstilsynets undersøgelse har vist, at det typiske formål med en swapaftale indgået med detailkunder er at afdække en eksisterende rente- eller valutarisiko. På den baggrund er det Finanstilsynets vurdering, at det især er vigtigt, at der er overensstemmelse mellem kundens behov for afdækning og det instrument der benyttes hertil. Det er således vigtigt, at udviklingen i swapaftalens rente, løbetid og hovedstol m.m. stemmer overens med udviklingen i kundens eksisterende instrument, eksempelvis et lån med variabel rente, eller at kunden i det mindste er oplyst herom, hvis det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt med et fuldstændigt match.

Bilag 1 – Omfanget af nyoprettede swapaftaler indgået med detailkunder

Undersøgelsens gennemførelse

Til brug for undersøgelsen har Finanstilsynet udvalgt 10 pengeinstitutter¹. Institutterne er blevet bedt om at indsende det skriftlige materiale, som de anvender i forbindelse med rådgivning af detailkunder ved indgåelse af en renteswap- eller valutaswapaftale. Dette omfatter bl.a. rådgivnings- og markedsføringsmateriale.

De udvalgte pengeinstitutter er derudover blevet bedt om at indsende oplysninger om omfanget af renteswap- og valutaswapaftaler (antal og hovedstol) som er indgået med detailkunder. Finanstilsynet har bedt pengeinstitutterne opdele de nyoprettede swapaftaler på hhv. privatkunder og erhvervskunder, samt på formål hhv. afdækning og investering i perioden 1. januar 2010 til 31. december 2014.

Institutterne er desuden blevet bedt om at indsende oplysninger om antallet af klager modtaget vedrørende swapaftaler indgået med detailkunder, forretningsgange for rådgivning og markedsføring af swapaftaler, samt seneste aftalegrundlag for indgåelse af swapaftaler med detailkunder.

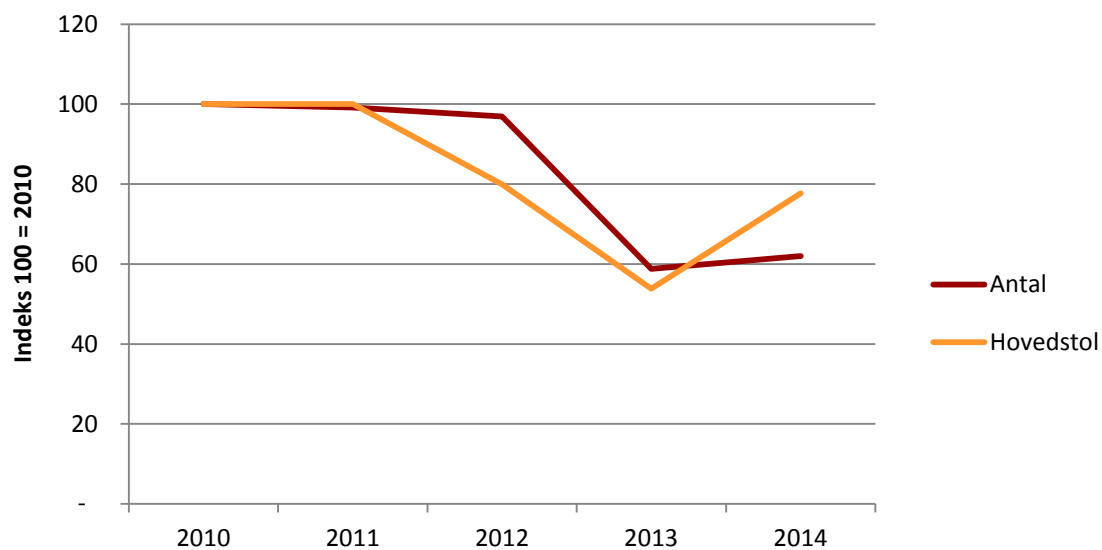
Finanstilsynet har gennemgået det indsendte materiale med det formål at vurdere kvaliteten af den rådgivning og det materiale, der bl.a. skal danne baggrund for kundens beslutning om at indgå en swapaftale eller ej.

Omfanget af nyoprettede swapaftaler med detailkunder

Finanstilsynet har undersøgt omfanget af nyoprettede swapaftaler med detailkunder i perioden 1. januar 2010 til 31. december 2014. Af de indberettede oplysninger fremgår, at der i 2013 og 2014 samlet set er indgået færre nye swapaftaler med detailkunder end de tidligere år 2010-2012. Måles omfanget på swapaftalernes samlede hovedstol, er den samlede hovedstol af swapaftaler der er indgået i 2014, større end tilsvarende i 2013, men stadig på et markant lavere niveau end i 2010-2012. Den indekserede udvikling i omfanget af nye swapaftaler indgået med detailkunder ses af figur 1.

¹ Følgende pengeinstitutter har indgået i undersøgelsen: Danske Bank, Nordea Bank, Jyske Bank, Sydbank, Spar Nord Bank, Nykredit Bank, Den Jyske Sparekasse, Jutlander Bank, Ringkjøbing Landbobank, Sparekassen Kronjylland,

Figur 1 Omfanget af nyoprettede swapaftaler indgået med detailkunder 2010-2014, indekseret

Finanstilsynet kan på den baggrund konstatere, at omfanget af nye swapaftaler i 2014 indgået med detailkunder er faldet markant med 38 % i forhold til 2010 målt på antal nye swapaftaler og 22 % målt på hovedstolsværdien af swapaftalerne. Det oplyses desuden, at swapaftalerne primært indgås med erhvervskunder og at aftalernes typisk indgås for at afdække kundens risiko.